

We maken ons als besturen op voor de najaarsvergadering. Inmiddels hebben we een tweede ‘coronaseizoen’ achter de rug. Voor ons beide als voorzitters hebben we dus het grootste deel van ons voorzitterschap in een abnormale situatie uitgevoerd. We hebben meer digitale vergaderingen gehad dan vergaderingen in een zaal vol kiesmannen. En allebei houden we er van om het te hebben waar het over gaat. Om de hete brij heen draaien heeft namelijk geen nut. Vandaar dat we deze notitie samen hebben geschreven als voorbereiding op de najaarsvergaderingen die vooral in het teken staan van ‘samenwerking 10 & 11’. Waar het volgens ons over gaat hebben we samengevat in dit stuk en we verheugen op het gesprek daarover. Want daarvoor zijn onze vergaderingen bedoeld. We hebben nog niks besloten, zoals je soms op facebook leest, want dat doen we samen op 12 november.

Realiteit

Misschien is het voor ons allemaal wel goed om eens met een andere bril te kijken naar wat ‘gewoon’ is. Want in veel discussies laten we ons leiden door hoe het hoort en hoe het altijd ging. Waren we niet een sport met meer dan 20.000 leden? Als je kijkt naar de laatste tabel van de NPO, dan zien we dat we inmiddels onder de 15.000 zijn gezakt en dat we rap naar minder dan 500 verenigingen dalen.

Ook weten we eigenlijk niet beter dan dat de duivensport naast België vooral ook in Brabant en Limburg heel groot was. Intussen is de realiteit dat Zuid-Holland en GOU de grootste afdelingen zijn qua ledenaantal. Alleen de eerste afdeling heeft nog meer dan 2000 leden. Zowel 10 als 11 zijn intussen middenmoters qua ledenaantal, we staan op plek 4 en 6 als afdelingen. Samen zouden we nu de grootste afdeling zijn.

Dat komt vooral omdat er in het Noorden in verhouding nog aardig wat jongere liefhebbers zijn. De duivensport sterft in onze regio dus wat minder snel uit dan in het Zuiden. Toch moeten we ook de realiteit onder ogen zien. In de afgelopen 10 jaar zijn in 10 & 11 samen meer dan 1100 liefhebbers gestopt. Dat is bijna 1/3. En als er de komende 10 jaar nog eens zoveel leden mee ophouden dan noteren we samen rond de 1500 leden.

Heel gek is dat niet. Kijk maar eens rond in je eigen vereniging. Hoeveel leden kunnen nog makkelijk 10 jaar mee? Zijn er dan in je club nog voldoende inkomers, mensen achter de computer, is het beheer van de bar dan nog uitvoerbaar? Wij zijn als voorzitters beide nog veertigers, dus als wij de leeftijd hebben die de meeste clubgenoten nu al hebben, dan zijn we 20 jaar verder. Over 20 jaar hebben we geen 500 leden meer in Noord-Nederland. Met die bril kijken wij naar hoe verdere samenwerking die uiteindelijk onontkoombaar is.

| | Afdeling | Aantal verenigingen 1-2-2020 | Ledental 1-2-2017 | Ledental 1-2-2018 | Ledental 1-2-2019 | Ledental 1-2-2020 | Ledental 1-2-2021 |
|----|---------------------------|------------------------------|-------------------|-------------------|-------------------|-------------------|-------------------|
| 1 | Zeeland '96 | 19 | 851 | 825 | 760 | 696 | 685 |
| 2 | Brabant 2000 | 43 | 1.547 | 1.458 | 1.374 | 1.288 | 1.246 |
| 3 | Oost-Brabant | 40 | 1.564 | 1.480 | 1.418 | 1.333 | 1.286 |
| 4 | Limburg | 59 | 1.599 | 1.505 | 1.407 | 1.327 | 1.251 |
| 5 | Zuid-Holland | 80 | 2.502 | 2.409 | 2.318 | 2.211 | 2.128 |
| 6 | Noord-Holland | 37 | 1.145 | 1.098 | 1.038 | 1.020 | 973 |
| 7 | Midden-Nederland | 43 | 1.365 | 1.320 | 1.238 | 1.154 | 1.082 |
| 8 | Gelders Overijsselse Unie | 69 | 2.245 | 2.112 | 2.005 | 1.914 | 1.854 |
| 9 | Oost Nederland | 71 | 1.938 | 1.896 | 1.794 | 1.704 | 1.645 |
| 10 | Noord Oost Nederland | 54 | 1.537 | 1.472 | 1.378 | 1.331 | 1.302 |
| 11 | Friesland '96 | 55 | 1.405 | 1.357 | 1.321 | 1.301 | 1.260 |
| | Totaal | 570 | 17.698 | 16.932 | 16.051 | 15.279 | 14.712 |

Als je toch met die bril kijkt valt er nog wat anders op. Zuid-Holland heeft vandaag namelijk 80 verenigingen, afdeling 10 & 11 samen hebben er 109!

En dat is ook precies een van de belangrijkste punten voor de komende jaren. Want veel van die verenigingen hebben het in de afgelopen twee seizoenen nogal moeilijk gehad. De eindjes aan elkaar knopen wordt lastiger met wegvallende inkomsten. Nu was de reden nog dat het verenigingsgebouw niet open mocht vanwege corona en de baropbrengsten kelderden. Maar tegelijk zijn er al best veel vluchten geweest waarbij de benodigde 5 of 7 inkomende leden niet werden gehaald. Dan is het letterlijk de eindjes aan elkaar knopen. Leden komen met 1 of 2 duifjes om te zorgen dat er niet in een andere club hoeft te worden ingekorfd. Terwijl dat best begrijpelijk is, rijd er van de afdeling een vrachtauto rond die duiven ophaalt op een plek waar dat eigenlijk niet meer uitkan. Om dat op te vangen moeten de prijzen omhoog, terwijl het aantal leden daalt. Dat betekent meer contributie en hogere vrachtprijzen. En dat is vervolgens voor verschillende liefhebbers een reden om te stoppen; een vicieuze cirkel. Andersom is ook waar; we hebben de afgelopen jaren flinke besparingen kunnen inboeken. Minder vrachtauto's naar de losplaats, minder onrendabel rijden omdat verenigingen vooraf het aantal duiven opgeven, minder convoyeurs en chauffeurs ingezet. We hebben kostenverhoging kunnen uitstellen en dat is positief. De penningmeesters van beide afdelingen hebben de voordelen op een rijtje gezet en ook daarvan is een stuk beschikbaar.

Sportief

We merken dat veel leden deze ontwikkelingen ook zien en ook snappen dat er wel wat moet gebeuren. Alleen stellen we het liever uit. We stellen uit om samen te werken met andere verenigingen. We stellen uit om ergens anders in te korven, stellen uit om uiteindelijk de vereniging op te heffen. En er is nog een ander pijnpunt, namelijk het sportieve effect.

Om het heel simpel te zeggen; als we als afdelingen samen lossen hebben we maar 1 winnaar meer in plaats van 2. Er zijn simpelweg meer verliezers als we meer samen doen. Dat valt ook op in de uitslagen van gezamenlijke lossingen. Effecten die we allemaal kennen en waar we aan gewend zijn, veranderen door een gezamenlijke vlucht. Met een zuidwesten wind vooral vroege duiven in Zwaagwesteinde en Harkema, in Nieuw-Amsterdam en Ter Apel. Zit er Oost in de Wind dan pakt Harlingen vroeg of Grootegast. Lossen we westelijk dan zitten Urk en Emmeloord voorop. Is de wind westelijk dan begint Zwartsluis vroeg en maakt Oosterwolde het af, of Dalfsen en Ermerveen.

Daarom hebben we het gezamenlijke lossen ook besproken in onze ledenvergaderingen en toestemming gekregen van onze leden om midfond samen te lossen en 2 vitessevluchten om de uitslagen te analyseren. Dat het nog niet meevalt om goed te vergelijken is gebleken, want de commissie die dat met behulp van GIS heeft gedaan, moest dan 'setjes' zien te vinden van vluchten die apart of samen werden gevlogen onder vergelijkbare omstandigheden. In de rapportage die we nu aanbieden aan de vergadering, zijn heel veel kaartjes opgeleverd die in beeld brengen hoe het gaat als we samen lossen. Ook Jaap van Doormaal en Pierre Berghuis maakten overzichten van het snelheidsverval, ze analyseerden alle vluchten die we in de afgelopen 2 jaar vlogen. Belangrijke vragen daarbij zijn:

- Waar vallen de vroegste duiven? Verandert dat bij samen lossen?
- Hoe is het verloop? Staat het concours langer open en waar vooral?

Daarnaast kenmerkte seizoen 2021 zich door grotere verliezen dan dat we gewend zijn. Ook dat werd toegeschreven aan gezamenlijk lossen. Echter, op de natoer zette die ontwikkeling

door terwijl we daar geen enkele vlucht samen hebben gelost. Daarnaast is dit een lastig onderdeel, want om daar iets over te kunnen zeggen moet je die verliezen goed bijhouden en dat gebeurt in praktijk niet. Jaap van Doormaal heeft een poging gedaan dat in kaart te brengen. Ook dat is toegevoegd aan de stukken.

We hebben de stukken uitgebreid besproken met de commissies. En wat het meest opvalt is dat er geen opvallende veranderingen zijn. Als we samen lossen of apart, het grootste effect op de uitslag komt toch vooral door andere oorzaken: wind, massa, het weer op de vlieglijn. Zoals een van de commissieleden het treffend opmerkte: vooral de scherpe randjes gaan er vanaf als we samen lossen. Er is meer spreiding, vroege duiven vallen in het hele werkgebied en niet vooral op een kluitje in een specifieke regio. Sportief gezien is dat gunstig, behalve als je gewend bent om meer vroege duiven te klokken dan 'jouw deel' is natuurlijk. Daarom begrijpen we ook dat de weerstand uit de 'duivenbolwerken' in onze afdelingen groter is dan daarbuiten.

Hoe verder?

We hebben gemerkt dat in seizoen 2020 we vooral enthousiaste reacties kregen op het feit dat we als voorzitters het voortouw hebben genomen met het corona-protocol. Met succes, want we konden snel weer vliegen. Ook later hebben we als duivensport veel ruimte gekregen omdat we een goed protocol hadden, ook in 2021. Heel veel sporten en hobby's hebben letterlijk stilstand gehad, wij hebben eigenlijk gewoon kunnen vliegen. Het sociale aspect in de verenigingen was natuurlijk wel minimaal en misschien waren er daarom liefhebbers die zich helemaal gestort hebben op het uiten van hun ongenoegen. In 2021 was dat weer als vanouds. In plaats van met elkaar de schouders zetten onder sportplezier, wordt er energie gestoken in negatief zijn. We zien dat ook terug in de bestuurlijke setting. Er treden 3 ervaren bestuurders terug in afdeling 11, waardoor het bestuur straks alleen nog op de winkel mag passen. Deze drie mannen hebben zich jarenlang belangeloos ingespannen voor de afdeling en hebben na zoveel jaar trouwe dienst besloten om te stoppen. Ook hier moeten we dus om ons heen kijken. Proberen we een nieuw voltallig bestuur te krijgen? Of richten we ons op een gezamenlijk bestuur voor afdeling 10 & 11 samen? Het is aan de verenigingen om zich uit te spreken en met kandidaten te komen.

De voordelen voor gezamenlijk vervoeren en besturen zijn duidelijk, sportief gezien zijn we er echter nog niet. Daarom stellen we een keuze uit twee opties aan de orde, ons bestuursvoorstel voor hoe we samen verder gaan. De keuze die onze vergaderingen daarover maken zal bepalen hoe we de komende jaren vliegen. Spreek er dus goed over in de vereniging. Draai er niet omheen, ook niet als het gaat over de eigen vereniging. Besef hierbij dat we met elkaar moeten onderkennen dat het niet meer is zoals vroeger. Met elkaar willen we een duivensport inrichten die toekomst heeft, betaalbaarheid en organisatiekracht zijn daarbij de belangrijkste pijlers.

Namens de besturen van afdelingen 10 & 11

Rene Dalmolen -voorzitter afdeling 10
Wiebren van Stralen -voorzitter afdeling 11